

- ΑΓ. τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἤλθεν χέρας;
 ΚΑ. δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῷ πάρει.
 ΑΓ. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει.
 ΚΑ. σύ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν.
 1290 ΑΓ. ποῦ δ' ὄλετ'; ἢ κατ' οἶκον; ἢ ποίοις τόποις;
 ΚΑ. οὔπερ πρὶν Ἀκτέωνα διέλαχον κύνες.
 ΑΓ. τί δ' ἐς Κιθαιρῶν' ἤλθε δυσδαίμων ὄδε;
 ΚΑ. ἐκερτόμει θεὸν σάς τε βακχείας μολῶν.
 ΑΓ. ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν;
 1295 ΚΑ. ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
 ΑΓ. Διόνυσος ἡμᾶς ὄλεσ', ἄρτι μανθάνω.
 ΚΑ. ὕβριν <γ'> ὕβρισθεῖς· θεὸν γὰρ οὐχ ἠγεῖσθέ νιν.
 ΑΓ. τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδός, πάτερ;
 ΚΑ. ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
 1300 ΑΓ. ἢ πᾶν ἐν ἄρθροισι συγκεκλημένον καλῶς;
 ΚΑ.
 ΑΓ. Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;
 ΚΑ. ὑμῖν ἐγένεθ' ὁμοιος, οὐ σέβων θεόν.
 τοιγὰρ συνῆψε πάντας ἐς μίαν βλάβην,
 ὑμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους
 1305 κάμ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς
 τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα, νηδύος
 αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω,
 ὦ δῶμ' ἀνέβλεφ' — ὅς συνεῖχες, ὦ τέκνον,
 τοῦμόν μελαθρον, παιδός ἐξ ἐμῆς γεγώς,
 1310 πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
 οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν
 κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανες.
 νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
 ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
 1315 ἔσπειρα κάξήμησα κάλλιστον θέρος.